NORAKSTS

Lieta Nr.A4242704;
A66- 07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 14.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone
piedaloties atbildētāja – Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes – pilnvarotajai pārstāvei Valentīnai Šarafutdinovai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja J.K. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2004.gada 1.novembra lēmuma Nr.050-K/2050/VB533629 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 28.septembrī plkst.10:42, Rīgā, 13 janvāra un Prāgas ielu krustojumā, notika sadursme starp tramvaju Tatra T3M, vagona numurs /*dzēsts vagona numurs/* (turpmāk – tramvajs), vadītāja J.K., un automašīnu VW Passat, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* (turpmāk – automašīna), vadītājs O.I. Par doto ceļu satiksmes negadījumu (turpmāk - CSNg) ceļu policijas inspektors par Ministru kabineta 2004.gada 1.jūlija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 56.4.punkta prasību neievērošanu J.K. sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu VB Nr.533629.

[2] 2004.gada 4.oktobrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – RGPP KPP) Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{5}panta pirmo daļu pieņēma lēmumu Nr.050-VB533629, J.K. saukt pie administratīvās atbildības uzliekot naudas sodu 20 latu apmērā. J.K. lēmumu apstrīdēja.

[3] Ar RGPP KPP priekšnieka vietnieka 2004.gada 1.novembra lēmumu Nr.050-K/2050/VB533629 (turpmāk – Lēmums) tika atstāts negrozīts RGPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2004.gada 4.oktobra lēmums Nr.050-VB533629.

[3.1] Lēmumā konstatēts, ka J.K. vadīja tramvaju Rīgā pa Prāgas ielu no Centrāltirgus ielas puses Aspazijas bulvāra virzienā un krustojumā ar 13.janvāra ielu iebrauca pie aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu.

Doto situāciju apstiprina automašīnas vadītājs un, liecinieki, kuri sniedza savus paskaidrojumus uz vietas - F.G. un K.Z., ka arī liecinieki, kuri sniedza

savus paskaidrojumus ceļu policijas nodaļā - V.S. un J.O. 2004.gada 12.oktobrī telefoniski tika sazvanīts liecinieks J.J., kurš nevarēja ierasties ceļu policijas nodaļā un telefoniski paskaidroja, ka virzījās pa 13.janvāra ielu no Gogoļa ielas puses Maskavas ielas virzienā un krustojumā ar Prāgas ielu redzēja, ka tramvajs šķērsoja krustojumu pie aizliedzoša (sarkanā) luksofora signāla.

J.K. CSNg rašanās versija tiek vērtēta kritiski un kā patiesībai neatbilstoša, jo neapstiprinās ar lietas materiāliem. Līdz ar to J.K. rīcība neatbilda CSN 4. un 56.4 punktu prasībām un atradās cēloniskā sakarā ar minēto CSNg.

Automašīnas vadītāja O.I. rīcībā CSN punktu prasību pārkāpumi nav konstatēti.

[4] 2004.gada 30.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts J.K. (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2004.gada 1.novembra lēmuma Nr.050-K/2050/VB533629 atcelšanu.

[4.1] Pieteicēja uzskata, ka Lēmums nav tiesisks, viņas saukšana pie administratīvās atbildības ir nelikumīga un nepamatota. Lietā nav objektīvi un vispusīgi pārbaudīti visi esošie pierādījumi.

[4.2] Pieteicēja norāda, ka 2004.gada 28.septembrī, vadot tramvaju, viņa iebrauca 13.Janvāra ielas un Prāgas ielas krustojumā degot atļaujošajam (zaļam) luksofora signālam. Kad pieteicēja jau gandrīz bija izbraukusi no krustojuma, tramvaja kreisajā sānā iebrauca automašīna. Ja tramvajs būtu iebraucis krustojumā pie sarkanā luksofora signāla, automašīnai un tramvajam būtu cita rakstura mehāniskie bojājumi. Turklāt, ja arī tramvajam, šķērsojot 13.Janvāra ielu no tirgus puses luksoforā nomainījās signāli, pieteicējas pienākums bija izbraukt no krustojuma, jo saskaņā ar CSN 65.punktu, ja iedegoties dzeltenajam signālam transportlīdzekļa vadītājs transporta līdzekli var apturēt, tikai strauji bremzējot, vadītājs drīkst turpināt ceļu, neapturot transporta līdzekli. Tā kā pieteicējas vadītais transporta līdzeklis, ir tramvajs, tad viņai jebkurā gadījumā bija jāizbrauc no krustojuma, jo viņai nebija tiesības strauji bremzēt, ne arī apstāties krustojuma vidū.

[4.3] Pieteicēja norāda, ka Lēmumā ir pieminēti tikai tie liecinieki, kas esot redzējuši, ka tramvajs iebrauca krustojumā pie aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla. To, ka tika nopratināti liecinieki, kas liecināja, ka tramvajs, kuru pieteicēja vadīja, iebrauca krustojumā pie atļaujošā (zaļā) luksofora signāla, tas Lēmumā netiek pieminēts, kā arī netiek vērtēts, kāpēc šo liecinieku liecības nebūtu ticamas.

[5] Atbildētāja - RGPP KPP savos rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu neatzīst, pamatojot to ar pārsūdzētā Lēmuma argumentāciju.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicēja nav ieradusies. Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 17.maijā saņemts J.K. lūgums izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes.

Trešā persona – O.I. uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav paziņojis.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicējas un trešās personas klātbūtnes.

[7] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve prasību neatzina un paskaidroja, ka Lēmums tika pieņemts balstoties uz liecinieku liecībām, kas atradās notikuma vietā.

[8] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki F.G. un J.O.

[8.1] Liecinieks F.G. tiesas sēdē liecināja, ka viņš 2004.gada 28.septembrī savā automašīnā stāvēja pie luksofora. Luksoforā dega sarkanā gaisma. Kad luksoforā iedegās zaļā gaisma, F.G. gribēja sākt braukt, bet ieraudzīja, ka brauc tramvajs, taču cita mašīna iesāka braukt un ietriecās tramvajā, kurš brauca uz luksofora sarkano gaismu.

[8.2] Liecinieks J.O. tiesas sēdē liecināja, ka viņš 2004.gada 28.septembrī atradās aiz automašīnas VW Passat un stāvēja pie sarkanā luksofora signāla. Kad luksoforā iedegās zaļā gaisma, braucot krustojumā, no tirgus puses iebrauca tramvajs un priekšā braucošā automašīna ieskrēja viņā. Stāvot pie luksofora, pirmajā joslā priekšā stāvēja autobuss, tāpēc gan J.O., gan automašīnas VW Passat vadītājs skatījās kreisās puses luksoforā, tāpēc arī neredzēja tramvaju, kas izbrauca uz sarkano luksofora signālu.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies atbildētājas pārstāves paskaidrojumus un liecinieku liecības, tiesa atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[10] Atbildētājas Lēmums, kas pieteicējai ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 56.4.punktu un LAPK 149.^{5} panta pirmo daļu.

[11] Saskaņā ar CSN 56.4.punktu sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Atbilstoši LAPK 149.^{5} panta pirmajai daļai (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī), par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls (..), — uzliek naudas sodu (..) transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem.

Tādejādi, lai izvērtētu, vai ir pieteicēja vainīga LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt: vai J.K. vadīja transportlīdzekli un vai viņa brauca tad, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls.

[12] Pieteicēja neapstrīd faktu, ka 2004.gada 28.septembrī vadīja transporta līdzekli. Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par faktiskajiem apstākļiem, t.i., par to, vai pieteicēja 2004.gada 28.septembrī, vadot tramvaju, brauca vai nebrauca, tad, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls.

[13] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie

administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[14] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus:

[14.1] Ar 2004.gada 28.septembrī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu VB Nr.533629 konstatēts fakts, ka 2004.gada 28.septembrī pulksten 10:42 vadītāja J.K. vadīja tramvaju pa Prāgas ielu no Centrāltirgus ielas puses Aspazijas bulvāra virzienā un iebrauca krustojumā un šķērsoja to (krustojums 13.Janvāra – Prāgas iela) laikā, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu *(lietas lapa 13)*.

Pie protokola sastādīšanas J.K. iebilda, norādot, ka viņai neatļāva pabeigt manevru, jo viņa sāka kustību uz zaļās gaismas.

[14.2] 2004.gada 28.septembra Apskates protokola par CSNg PK Nr.279774 sastādīšanas laikā notikuma vietā fiksēti aculiecinieki F.G. un K.Z., kuri atradās uz vietas. Protokolā arī norādīti liecinieki I.Š., J.O., J.J. un V.S., kuri uz vietas nebija *(lietas lapa 31)*.

[14.3] J.K. savā 2004.gada 28.septembra paskaidrojumā *(lietas lapa 25)* norādījusi, ka luksoforā dega zaļā gaisma tad, kad viņa izbrauca no pieturas „Prāgas iela". Kad J.K. bija iebraukusi gandrīz pa vidu krustojumam, tad luksofors sāka mirgot un viņa pabeidza manevru uz dzeltenā luksofora signāla. Taču viņai neļāva pabeigt manevru, jo šajā brīdī no kreisās puses tramvajā ietriecās automašīna. CSNg rezultātā tramvajam sabojāti pirmā vagona amortizatori. Notikuma vietā J.K. būt par liecinieku pieteicās I.Š.

2004.gada 28.septembrī RGPP KPP Ceļu policijas nodaļā saņemts J.K. iesniegums *(lietas lapa 28)*, kurā viņa norādījusi, ka nepiekrīt ceļu policijas darbinieka slēdzienam, ka ir vainīga CSNg izraisīšanā. J.K. vēlas papildināt savus uz vietas sniegtos paskaidrojumus, ar to, ka 2004.gada 28.septembtī plkst.10:35 viņa vadīja tramvaju pa Prāgas ielu 13.Janvāra ielas virzienā. Ielu krustojumā J.K. iebrauca tad kad luksoforā dega zaļais signāls. Atrodoties krustojuma vidū J.K. sajuta stipru sitienu pa tramvaja kreiso pusi un apstājās. J.K. uzskata, ka CSNg vainojams automašīnas vadītājs, kurš neļāva viņas vadītajam tramvajam pabeigt uzsākto manevru. Sakarā ar notikušo J.K. ir divi liecinieki I.Š. un N.M.

[14.4] CSNg cietušās automašīnas vadītājs O.I. savā 2004.gada 28.septembra paskaidrojumā *(lietas lapa 26)* norādījis, ka viņš savā automašīnā brauca pa 13.Janvāra ielu uz Centra pusi. 13.Janvāra un Prāgas ielu krustojumā O.I. apstājās, jo luksoforā dega sarkanā gaisma. Kad iedegās zaļais luksofora

signāls O.I. sāka braukt. Šķērsojot tramvaja ceļu, O.I. pamanīja no labās puses ātrumā braucošo tramvaju, bet nepaspēja nobremzēt un iebrauca tramvaja pirmajā vagonā. O.I. būt par CSNg lieciniekiem pieteicās F.G., J.O., J.J., V.S. un K.Z.

[14.5] K.Z. savā 2004.gada 28.septembra paskaidrojumā *(lietas lapa 18)* norādījusi, ka viņa CSNg brīdī atradās pie tuneļa, Prāgas un 13.Janvāra ielas krustojumā, un redzēja, ka tramvajs uzbrauca uz krustojuma pie sarkanās gaismas un sadūrās ar autmašīnu.

[14.6] F.G. savā 2004.gada 28.septembra paskaidrojumā *(lietas lapa 19)* norādījis, ka viņš CSNg brīdī atradās savā mašīnā, braucot no Centra puses Oktobra tilta virzienā. F.G. stāvēja pie sarkanā luksofora signāla blakus autoostai. Kad F.G. luksoforā iedegās zaļais gaismas signāls, viņš gribēja iesākt braukt, bet pamanīja, ka no autoostas puses uz sarkano luksofora signālu lielā ātrumā brauc tramvajs. Blakus F.G. stāvēja automašīna VW Passat, kura uzsāka braukt un krustojumā sadūrās ar tramvaju.

[14.7] 2004.gada 28.septembrī N.M. RGPP KPP iesniegusi iesniegumu *(lietas lapa 29),* kurā norādījusi, ka viņa 2004.gada 28.septembrī plkst.10:30-10:40 atradās uz Prāgas un 13.Janvāra ielas stūra un bija lieciniece CSNg, kad automašīna iebrauca tramvajā. N.M. var apliecināt, ka tramvajs uzsāka kustību (iebrauca krustojumā) uz zaļā luksofora signāla un jau gandrīz tika līdz krustojuma vidum, kad zaļā gaisma sāka mirgot un iedegās dzeltenā krāsa. Tad N.M. sadzirdēja skaļu tramvaja zvanu un ieraudzīja, ka tajā no kreisās puses ietriecās automašīna.

Savā 2004.gada 14.oktobra paskaidrojumā *(lietas lapa 22)* N.M. norādījusi, ka viņa atradās Prāgas un 13.Janvāra ielas krustojumā pie dzelceļa tilta un skatījās Vecrīgas virzienā un redzēja CSNg sekas, kad automašīna atrodas pie tramvaja otrā vagona. Tramvajs atradās ceļam pa vidu. Pirms atgadījuma N.M. paspēja ieraudzīt, ka tramvajs uzsāka ielas šķērsošanu uz zaļo luksafora signālu, kurš atradās 13.Janvāra ielas pretējā pusē. Pēc negadījuma N.M. no notikuma vietas aizgāja, bet vēlāk no cita 7.maršruta tramvaja vadītāja viņa uzzināja J.K. telefonu un sazvanījās ar viņu, lai pieteiktos par lieciniecī. Vēlāk N.M. kopā ar J.K. aizgāja uz policijas iecirkni iesniegt iesniegumu.

[14.8] J.O. savā 2004.gada 13.oktobra paskaidrojumā *(lietas lapa 23)* norādījis, ka viņš, braucot pa 13.Janvāra ielas kreiso malējo joslu, bija apstājies pie luksofora aiz automašīnas VW Passat. Iedegoties zaļajai gaismai automašīna VW Passat iebrauca krustojumā, kur sadūrās ar tramvaju, kas šķērsoja krustojumu virzienā no tirgus pie sarkanā gaismas signāla. Pirms sadursmes J.O. tramvaju neredzēja, jo labajā pusē stāvēja mikroautobuss.

[14.9] I.Š. savā 2004.gada `13.oktobra paskaidrojumā *(lietas lapa 20)* norādījis, ka viņš CSNg brīdī atradās tramvaja pirmajā vagonā, sēžot vagona pēdējā sēdeklī labajā pusē. Tramvaja pieturā „Prāgas iela" tramvaja vadītāja, ielaižot pasažierus salonā, aizvēra tramvaja durvis un turpināja kustību. I.Š. labi ir redzējis, ka tramvajs brauca uz luksofora zaļo gaismu un šķērsoja luksofora

darbības zonu. Tad, kad luksofors sāka mirgot, tramvaja priekšējā daļa bija aiz luksofora apmēram 2-4 metrus. Tramvaja vadītāja nedaudz piebremzēja. Pēc bremzēšanas tramvajs turpināja kustību un I.Š. sajuta sitienu pa tramvaju. Kad I.Š. izkāpa no tramvaja, viņš ieraudzīja, ka pie aizmugurējā vagona priekšējā riteņa stāv automašīna. Automašīna nebija šķērsojusi divas nepārtrauktās līnijas 13.Janvāra ielā virzienā no Daugavmalas uz Centru. I.Š. atstāja tramvaja vadītājai savus personas datus un telefona numuru un aizgāja no notikuma vietas.

[14.10] V.S. savā 2004.gada 14.oktobra paskaidrojumā *(lietas lapa 24)* norāda, ka viņa CSNg laikā atradās tramvaja otrā vagona labajā pusē un redzēja, ka tramvajs brauca uz dzelteno luksofora signālu, bet kad šķērsoja krustojumu, dega jau sarkanais signāls.

[14.11] Iepazīstoties ar lietas materiāliem J.K. savā 2004.gada 20.septembra paskaidrojumā *(lietas lapa 27)* papildus par notikušo norādījusi, ka viņa izbrauca krustojumā uz zaļā luksofora signālu. Savukārt, ja būtu bijis tā, kā norādījis cietušās automašīnas vadītājs O.I., tad J.K. sastrēguma stundā plkst.10:35 būtu notriekusi visas otrajā rindā pa kreisi braucošās automašīnas un neaizbrauktu līdz krustojuma vidum, taču pirmais tramvaja vagons jau gandrīz bija pārbraucis krustojuma vidum.

[15] Tiesa, izvērtējot lietā savāktos pierādījumus [14] un tiesas sēdē noklausoties liecinieku liecības, vislielāko ticamību piešķir liecinieku F.G., J.O. un K.Z. liecībām, jo F.G. un J.O. CSNg brīdī atradās savās automašīnās uz 13.Janvāra ielas krustojumā ar Prāgas ielu. Stāvot pie sarkanā luksofora signāla un gaidot, kad varēs uzsākt kustību, automašīnu vadītāji parasti pastiprināti pievērš uzmanību luksofora signālam, atšķirībā no citām personām. Tāpēc tiesa uzskata, ka tieši šie vadītāji varēja precīzi fiksēt kāds tieši signāls dega luksoforā, kad automašīna VW Passat uzsāka kustību. Tiesas sēdē F.G. un J.O. ar savām liecībām [8.1., 8.2] apstiprināja savus iepriekš sniegtos paskaidrojumus [14.6., 14.8]. Tiesa nekonstatē arī pretrunas starp paskaidrojumiem un tiesā sniegtajām liecībām. F.G. un J.O. liecības nav arī pretrunā ar O.I. sniegto paskaidrojumu [14.4], ka viņš iesāka braukt tad, kad luksoforā dega zaļā gaisma. Arī notikuma aculieciniece K.Z., kura bija palikusi notikuma vietā, savos paskaidrojumos [14.5] uz vietas apstiprināja, ka tramvajs uzbrauca uz krustojuma pie sarkanās gaismas un sadūrās ar automašīnu.

Līdz ar to tiesa secina, ka sadursmes brīdī tramvajs šķērsoja krustojumu jau pie sarkanā luksofora signāla.

[15] Pieteicējas paskaidrojumā [14.3] norādīto, ka viņa izbrauca no pieturas „Prāgas iela" tad, kad luksoforā dega zaļā gaisma, apstiprina Ivans Šerstenis [14.9] un N.M. [14.7]. Taču šo liecinieku norādītajam tiesa piešķir mazu ticamību, jo paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi un atšķiras no pārējo liecinieku paskaidrojumiem.

I.Š. norāda, ka ir labi redzējis, ka tramvajs brauca uz luksofora zaļo gaismu un tad, kad luksofors sāka mirgot, tramvaja priekšējā daļa bija aiz

luksofora apmēram 2-4 metrus. Savukārt pieteicēja pati paskaidrojumā norāda, ka luksofors sāka mirgot tad, kad viņa atradās krustojuma vidū, taču no notikuma vietā sastādītās shēmas *(lietas lapa 33)* ir redzams, ka tie nevarēja būt 2-4 metri aiz luksofora. Vienlaicīgi lieciniece V.S., kura tāpat kā I.Š. atradās tramvajā tikai otrajā vagonā, savā paskaidrojumā [14.10] norāda, ka tramvajs ir braucis uz dzelteno luksofora signālu, bet kad šķērsoja krustojumu, dega jau sarkanais signāls.

N.M. sākotnēji 2004.gada 28.septembra iesniegumā [14.7] norādīja, ka ir bijusi lieciniece CSNg, kad automašīna iebrauca tramvajā un redzējusi, ka tramvajs iebrauca krustojumā uz zaļā luksofora signāla un kad jau gandrīz tika līdz krustojuma vidum, tad zaļā gaisma sāka mirgot un iedegās dzeltenā krāsa. Savukārt 2004.gada 14.oktobra paskaidrojumā N.M. norāda, ka viņa redzēja CSNg sekas, kad automašīna atradās pie tramvaja otrā vagona, bet pirms atgadījuma viņa paspēja ieraudzīt, ka tramvajs uzsāka ielas šķērsošanu uz zaļo luksofora signālu, kurš atradās 13.Janvāra ielas pretējā pusē. Bez tam N.M. iesniegumā norāda, ka ir sadzirdējusi skaļu tramvaja zvanu un ieraudzījusi, ka tajā no kreisās puses ietriecās automašīna. Taču neviens no notikuma lieciniekiem nav norādījis, ka tramvajs CSNg brīdī signalizēja. Arī no pašas pieteicējas paskaidrojuma izriet, ka viņa krustojumā iebraukušo automašīnu VW Passat nemaz nav pamanījusi, bet ir tikai sajutusi stipru sitienu pa tramvaja kreiso pusi un tad apstājusies.

[16] Tiesa nepiekrīt pieteicējas argumentam, ka gadījumā, ja tramvajs būtu iebraucis krustojumā pie sarkanā luksofora signāla, automašīnai un tramvajam būtu cita rakstura mehāniskie bojājumi.

Tiesa uzskata, ka tieši pretēji, ja tramvajs būtu iebraucis krustojumā pie zaļā luksofora signāla, tad tam būtu pietiekami laika šķērsot visu krustojumu, kamēr luksoforā nomainās signāls uz dzelteno un pēc tam uz sarkano krāsu, vai ļaunākajā gadījumā automašīna būtu iebraukusi tramvaja otrā vagona aizmugurē, bet ne jau pirmajā vagonā.

Savukārt ņemot vērā F.G. un J.O. liecību ir secināms, ka O.I. tajā brīdī, kad luksoforā iedegās zaļais signāls, uzsāka kustību, jo nepamanīja tramvaju, kurš brauca uz sarkano luksofora signālu tāpēc, ka stāvot pie luksofora, pirmajā joslā priekšā stāvēja autobuss. Vienlaicīgi tie vadītāji, kas pamanīja braucošo tramvaju, kā piemēram F.G., kustību neuzsāka, lai neizraisītu avāriju.

[17] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem [14] ir pierādīts, ka J.K. 2004.gada 28.septembrī pulksten 10:42 vadīja tramvaju pa Prāgas ielu no Centrāltirgus ielas puses Aspazijas bulvāra virzienā un iebrauca krustojumā un šķērsoja to laikā, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu. Tādējādi J.K., ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[16] Saskaņā ar LAPK 272. pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro gan pārkāpuma būtība, gan

personas vaina, gan atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 32.panta otrā daļa nosaka, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēta sankcija - naudas sods no divdesmit līdz simt latiem.

Ņemot vērā to, ka administratīvais naudas sods pieteicējai piemērots minimālajā sankcijā paredzētajā apmērā t.i., 20 latu apmērā, iestādei papildus lietderības apsvērumi nebija jāizdara.

[17] Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2004.gada 1.novembra lēmums Nr.050-K/2050/VB533629 ir tiesisks. Līdz ar to pieteicējas prasība atcelt šo Lēmumu ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt J.K. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2004.gada 1.novembra lēmuma Nr.050-K/2050/VB533629 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2007.gada 14. jūnijā.